

то на рѣкописнѣ-тѣхъ библиотекѣхъ на Графа Ѳ. Анд. Толстова: „По много-то Славянскыя памятници на Славянскѣ-тѣхъ Словесность ся находятъ въ рѣкописи: зашто отъ какъ ся въведе типографіѣ-тѣхъ въ Россіѣ (1564 год.) до края на XVII вѣкѣ, на печатаніе ся давахъ само богослужебны и весма малко богословсконравственны книги. Въ всичкы-ты врѣмена Россіяне-ти, а повече иноци-ти и служители-ти Црковни ревностно ся упражнявахъ съ рѣписваніе, едни отъ свое любознаніе, а едни по волѣ-тѣхъ на Правителство-то и отъ вричаніе, а нѣкои съ това ся прѣхраняхъ. Това ся доказва отъ много-то рѣкописныя памятници въ сегашны-ты монастырскы библиотекы, а още повече отъ достигнѣлы-ты до насъ рѣписи на нѣкой въ XVI и XVII столѣтія. Ако притуримъ на това: развалѣ-тѣхъ въ Государство-то, чясты-ты нападенія на неприятели-ты и станалы-ты въ това врѣмя пожары и запустяванія, — особенно въ эпохѣ-тѣхъ на Батяи и на Лѣжедимитрѣвци-ты, то можемъ обще да заключимъ, че число-то на писаны-ты памятници, както на които ся находятъ сега, така и на погыналы-ты въ злополучны-ты врѣмена, е было весма голѣмо. И сегашни-ти, спорядъ напрѣжне-то число, оскудни памятници на нашѣ-тѣхъ писменность, които сѣ разеѣяни по цѣло-то пространство на Россіѣ въ особенны-ты монастырскы библиотекы, въ нѣкой общественны и въ нѣкой частны, има до десять хыляды рѣкописи.“

Нѣ зашто-то всичкы-ты рѣчи тѣхъ рѣкописи сѣ писаны не на Русскый языкъ а на Црковный (сѣще Българскый), или на подражаніе негово, то весма е явно, че не сѣ всичкы-ты тѣхъ рѣкописи съчинени само отъ Руссы. Достоверно е, че отъ тамъ сѣ дошли въ Россіѣ и различны рѣкописи, отъ дѣто е дошло и исто-то Св. Писаніе, и че тѣхъ рѣкописи сѣ рѣписованы отъ книголюбивы Россіяне.

Всичкы-ты рѣкописи въ Россіѣ раздѣлямъ на двѣ отдѣленія: 1) на рѣкописи, които никакъ не сѣ писаны на Русскый языкъ, нѣ на сѣщій Българскый, сир. на съчиненія, писаны отъ сѣщи Българе. 2) На съчиненія, писаны отъ Россіяне на Българскый пакъ языкъ, или по подражаніе него,